

Тирана, 1. јул - Српске фундаменталистичко-националистичке прославе 28. јуна на Газиместану нису резултирале некаквом провокацијом или немирима и то се сматра успехом на свим нивоима власти на Косову (влада, УНМИК, ЕУЛЕКС, КФОР). Можда и под притиском страха због могућих провокација, ове испреплетене власти готово да су заборавиле да се позабаве једним антиуставним актом који се догодио тог дана, дакле формирањем Заједнице српских општина. Иначе, формирање ове антиуставне структуре пре неколико недеља најавио је српски министар овлашћен за дестабилизацију Косова, Слободан Самарџић.

Што се тиче владе Косова и УНМИК-а, он је могао да формира ту структуру кад год је то хтео, али је изабрао управо 28. јун, дакле празник Видовдан, дан када се Срби сећају кнеза Лазара и Битке на Косову коју су изгубили далеке 1389. године.

Избор тог датума за формирање антиуставне и антикосовске структуре има за циљ да "обогати" српску историју у вези са Косовом. Повезујући га са тим датумом, српски националисти сматрају да ће криминалне структуре које су формирали бити доживљене као патриотске и да ће имати митско-историјску димензију.

Таквим преплитањем историје и мита српски фундаменталисти и националисти мисле да ће променити и данашњу реалност, као што наивно мисле да ће да промене и реалност једног срамног пораза који су доживели 1389. године, опевајући тај пораз већ пуних 619 година.

Али, што се тиче Срба, немамо разлога ни да покушамо да им мењамо мишљење, да и даље не опевавају/оплакују тај пораз. Они чврсто верују да тиме треба да се поносе и немамо разлога да бринемо због чињенице да ће они још извесно време остати таоци те митолошке халуцинације.

Међутим, док они и даље заступају такав непромењени став, институције Косова би требало да ураде две ствари које би требало да имају улогу бране према тенденцији агресивне експлозије, засноване на тој перверзној митологији.

Прво, потребно је да успоставе прецизна и строга правила за доласке и одласке ових анахроних гостију који изгледа као да долазе из магловите средњовековне прошлости. У европским земљама чак и навијачи неког фудбалског клуба, када иду на утакмице, пролазе кроз детаљне контролне прегледе и скенирања, и чак им се одређују и путеви којима ће се кретати, а то поготово треба регулисати и када су у питању припадници екстремистичких организација. Минимум је да Косово треба да примени правила која вреде у Европи за необуздано навијаштво. Ако српски екстремисти ове године нису изазвали некакву провокацију, ко може да гарантује да идуће године неће изазвати инциденте? Зато, институције треба да буду посвећеније спречавању насилних аката. Друго, независно Косово треба да се деконтаминира од србофилске идеологије, ињектиране на основу историографских теза и словенске културе у вези са Битком на Косову. Велики део албанске историографије и културе преузео је српске тезе и оцене и усвојио их је као албанске тезе и оцене. Из те деформације резултирали су и уџбеници из историје за основне и средње школе да је цар Лазар наводно био и херој Албанаца и да се борио и за њихову слободу! А истина је да је Лазар Хребљановић био окупатор територије Косова, био је експлоататор његових богатстава и настављач Душанове политике протеривања, асимилације и истребљења Албанаца.

Такве фалсификоване садржаје треба што пре уклонити из уџбеника из историје и албанске историографије уопште. Уколико не буду избачени, тада ће бучни доласци и

одласци српских провокатора и екстремиста бити озакоњени, уз перцепцију да они славе праведну ствар и да одају почаст личности која ужива и поштовање Албанаца. Делегитимисање тих српских фундаменталистичко-националистичких стереотипа, које је измислила и фалсификовала националистичка историја 19. века, први је корак за делегитимисање криминалних структура које су на овај дан дошле да обележе 619. годишњицу Битке на Косову.

Историјска је истина да је српству задат фатални ударац, и то управо на Косову 1389. године. Да није било тог пораза Срба који су доживели од Османлијског царства, Србија је могла да постане доминантна држава на Балкану и Албанци су могли да крену у правцу још снажније асимилације и истребљења.

Младе генерације Албанаца које се васпитавају на независном Косову треба да науче историјску истину, а не да буду контаминирани попут генерација које су живеле у словенској држави, где је прва лекција из историје почињала реченицом "Ми смо Јужни Словени".

Политичко отцепљење проглашено 17. фебруара 2008. године нужно треба да буде пропраћено и потпуним културним отцепљењем од мрачног наслеђа, где је славофилство и даље присутно, маскирано под етикетом Битке на Косову, као заједничке српско-албанско-балканске битке.

Када се деконтаминира лекција из историје о Бици на Косову и прочисти од српских теза, Албанцима би могла да се прикаже занимљива реалност - имаће један разлог више од Срба да славе 28. јуни, српски пораз на Косову 1389. године.

Пренесено из: Старт - Тирана